

[POGORZELEC *sb m*

pogorzelec *a. pogorzela.*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o oraz drugie e prawdopodobnie jasne (tak w pogorzeć oraz - ec); a jasne.

sg N pogorzelec, pogorzela. ◇ pl G pogorzela(o)w. ◇ A pogorzela. ◇ I pogorzela(a)mi.

Sł stp brak, Cn: pogorzelec, Linde także XVII – XVIII w.

Ten, kto stracił mieszkanie, mienie na skutek pożaru; ofiara pożaru; incendio ad inopiam redactus Cn: LustrSand 93; UniwPobor 1591 B; Za mieszczany pyzdorskimi przyczynić się jako za pogorzelaćmi, aby libertacja [...] była prorogowana do dwu lat. AktaSejmikPozn 1593 166; A ieliby się też którzy vpornie chcieli iákiemi wolnościami bronić/ tákowi ku zapláćie przymuśzeni wrzędnie być máią/ y lifty żadnemi przeciwko temu bronić się nie máią/ okrom pogorzelaćow/ którym to právem wárowano. UniwPobor 1593 B2, A4v; pogorzelaćko/ pogorzelaćná/ pogorzelec et pogorzelaćá/ Area domus exustae. Volck Rrr4; A nieposłusznych ciáżać i do więzienia brać będą, oprócz pogorzelaćów. OrdynWiej 1600 nr 69.

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy miejscowej: (nagł) Owsa percepta (-) [...] u pogorzelaćów raczeskich łaszt. 1 metr 6 InwBiskWłocł 1582 241.

Cf [POGORZALEC]

MP